

METODICKÝ MATERIÁL: Český jazyk a dítě se sluchovým postižením**Plán hodiny:** MET21_PH_01_Kvak a Žbluňk jsou kamarádi**Pracovní list:** MET21_PH_01_PL_03_Koláčky**KOLÁČKY**

Žbluňk napekl koláčky. „Tyhle koláčky moc pěkně voní,“ poznamenal. Ochutnal jeden. „A chutnají ještě líp,“ řekl si. Rozběhl se ke Kvakovi. „Kvaku, Kvaku,“ zavolal, „upekl jsem koláčky, vezmi si.“ Kvak jeden snědl. „To je nejlepší koláček, jaký jsem kdy jedl!“ olizoval se.

Kvak a Žbluňk snědli spoustu koláčků, jeden za druhým. „Víš, Žbluňku,“ řekl Kvak s plnou pusou, „já myslím, že bychom už měli přestat jíst. Za chvíli nám bude špatně.“ „Máš pravdu,“ řekl Žbluňk. „Snězme každý ještě jeden poslední koláček a potom přestaňme.“ Kvak a Žbluňk snědli ještě jeden poslední koláček. V míse jich zbývalo ještě hodně. „Kvaku,“ smlouval Žbluňk, „snězme každý ještě jeden úplně nejposlednější koláček a potom přestaneme.“ Kvak a Žbluňk snědli každý ještě jeden úplně nejposlednější koláček. „Musíme přestat jíst!“ prohlásil Žbluňk, když se pustil do dalšího. „Ano,“ přikývl Kvak a vzal si ještě jeden. „Musíme mít silnou vůli.“

„Co je to silná vůle?“ zeptal se Žbluňk. „Silná vůle je, když se moc snažíš nedělat něco, co ve skutečnosti dělat chceš,“ vysvětloval Kvak. „Myslíš, jako když se snažíme nesníst ty koláčky?“ zeptal se Žbluňk. „To právě myslím,“ odpověděl Kvak. Kvak vzal koláčky a uložil je do krabice.

„Tak,“ řekl. „A teď už nebudeme jíst žádné další koláčky.“ „Ale vždyť můžeme tu krabici otevřít,“ namítal Žbluňk. „To je pravda,“ řekl Kvak. Vzal krabici a převázal ji provázkem.

„Tak,“ řekl. „Teď už nebudeme jíst žádné další koláčky.“ „Ale vždyť můžeme ten provázek přestříhnout a krabici otevřít,“ zkoušel ho dále Žbluňk. „To je pravda,“ řekl Kvak. Přinesl žebřík. Vzal krabici a položil ji vysoko na horní policičku.

„Tak,“ řekl. „Teď už nebudeme jíst žádné další koláčky.“ „Ale vždyť můžeme vylézt na žebřík a krabici z policičky sundat a přestříhnout provázek a krabici otevřít,“ uvažoval Žbluňk. „To je pravda,“ řekl Kvak. Kvak vylezl na žebřík a sundal krabici z policičky. Přestříhl provázek a krabici otevřel. Odnal ji ven. Hlasitě zavolal: „Haló, ptáci, máme tu koláčky!“ Odešad se slétli ptáci. Nabrali si do zobáku všechny koláčky a odletěli. „Teď už nemáme žádné koláčky, které bychom mohli sníst,“ řekl Žbluňk smutně. „Ani jeden jediný.“ „Ano,“ usmál se Kvak spokojeně, „ale zato máme spoustu silné vůle.“ „Můžeš si silnou vůli nechat celou pro sebe, Kvaku,“ řekl Žbluňk. „Já si jdu domů upéct bábovku.“

Doplňující otázky k příběhu:

Zkus svými slovy převyprávět, co se dělo v příběhu.

Co to znamená, když se řekne, že má někdo pevnou vůli?

Myslíš si, že už jsi někdy měl/a pevnou vůli? (Například při učení se něčeho nového nebo při nějakém svém cíli.)

Kdy je důležité mít pevnou vůli?

Zdroj: Lobel, A. (2012). Kvak a Žbluňk jsou kamarádi (6. vyd). Albatros.

